

DEMIJELINIZACIJSKE BOLESTI U DJEČJOJ DOBI

Simpozij trajnog usavršavanja liječnika prve kategorije
s međunarodnim sudjelovanjem

03. ožujka
2023.
UŽIVO!
Hotel Capital
Zagreb

Voditeljice simpozija:

Izv.prof.dr.sc. **Vlasta Đuranović**, prim. dr.med.
Prof.dr.sc. **Tea Schnurrer-Luke-Vrbanić**, dr. med.
Jadranka Sekelj Fureš, dr.med.

Klinika za dječje
bolesti Zagreb

Katedra za
neurorehabilitaciju

Akademija za razvojnu
rehabilitaciju

Amadria Park Hotel Capital, Zagreb, Jurišićeva 22

Obavijest o stručnom usavršavanju

Stručno usavršavanje namijenjeno je lijećnicima, posebice subspecijalistima pedijatrijske neurologije, specijalistima neurologije i pedijatrije, oftalmolozima, specijalistima fizikalne medicine i rehabilitacije i obiteljske medicine, psiholozima, logopedima te specijalizantima svih specijalnosti, kao i fizioterapeutima, radnim terapeutima i drugim stručnjacima u području zdravstva i odgoja i obrazovanja koji se bave djecom oboljelom od demijelinizacijskih bolesti.

Cilj stručnog usavršavanja je senzibiliziranje stručnjaka različitih područja za ovu skupinu bolesti čija je incidencija u stalnom porastu, a u svrhu što cjelovitije skrbi o bolesnicima koji se sve češće prezentiraju u dječjoj dobi. Osim prenošenja najnovijih spoznaja o demijelinizacijskim bolestima u dječjoj dobi želja voditeljica i predavača je ostvarivanje bolje suradnje različitih struka koja nadilazi dobnu strukturu bolesnika obzirom da se često radi o kroničnim bolestima.

Polaznici će dobiti potvrdice Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci i ECTS bodove.

Simpozij je bodovan od strane Povjerenstva HLK s **15 bodova za aktivne i 10 bodova za pasivne sudionike**.

Naknada za sudjelovanje – 50 Eura

Specijalizanti i umirovljenici oslobođeni su plaćanja naknade za sudjelovanje.

Naknada se uplaćuje na žiro račun Akademije za razvojnu rehabilitaciju
IBAN HR1723600001101440593.

Predavači po abecednom redu

Prof.dr.sc. Vanja Bašić Kes, prim. dr.med.

specijalist neurologije, subspecijalist neu-roimunologije, radi na Klinici za neurologiju, voditeljica Zavoda za neuroimunologiju, KBC Sestre milosrdnice, Zagreb

Dr.sc. Neli Bizjak, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedija-trijske neurologije, Zavod za dječju neuro-logiju Klinike za pedijatriju, UKC Ljubljana, Slovenija

Izv.prof.dr.sc. Mirjana Bjeloš, dr.med.

specijalist oftalmologije, subspecijalist dječ-je oftalmologije i strabizma, voditeljica Re-ferentnog centra Ministarstva zdravstva Republike Hrvatske za dječju oftalmologi-ju i strabizam, Klinika za očne bolesti, KB "Sveti Duh", Zagreb

Prof. dr.sc. Fran Borovečki, dr.med.

specijalist neurologije, subspecijalist ne-urodegenerativnih bolesti, KBC Zagreb, Klinika za neurologiju, Odjel za neurodege-nерativne bolesti i neurogenomiku, voditelj Centra za translacijsku i kliničku medicinu Zagreb, Šalata 2.

Dunja Čokolić Petrović, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedija-trijske neurologije, Zavod za dječju neuro-logiju, genetiku, endokrinologiju, bolesti metabolizma i reumatologiju, Klinika za pedijatriju, KBC Osijek

Ivana Đaković, dr. med.

specijalist pedijatrije, subspecijalizant pedija-trijske neurologije, Odjel dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb, doktoran-dica Medicinskog fakulteta u Zagrebu

Izv.prof.dr.sc. Vlasta Đuranović, prim. dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedi-jatrijske neurologije, Odjel za dječju neuro-logiju Klinike za dječje bolesti Zagreb, na-stavnica i suradnica u naslovnim zvanjima Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, Voditeljica „Referentnog centra za rast i ra-zvoj djece“ Ministarstva zdravstva RH

Dr.sc. Tereza Gabelić, dr.med.

specijalist neurologije, Klinika za neuro-logiju Kliničkog bolničkog centra Zagreb, asistentica na Medicinskom fakultetu Sve-učilištu u Zagrebu

Tonći Grmoja, dr.med.

specijalist radiologije, subspecijalist dječje neuroradiologije, Klinika za dječje bolesti Za-greb, Klaićeva 16, Zavod za dječju radiologiju

Prof.dr.sc. Mario Habek, dr.med.

specijalist neurologije, FEAN, subspecijalist neu-roimunologije, Klinika za neurologiju Kliničkog bolničkog centra Zagreb, nastavnik Medicinskog fakulteta Sveučilišta Zagrebu

Ivana Kolić, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist neu-ropedijatrije, Zavod za dječju neurologiju i dječju psihiatriju Klinike za Pedijatriju KBC-a Rijeka

Nikolina Kristić Cvitanović, dr.med.

specijalist fizikalne medicine i rehabilita-cije, Zavod za dječju ortopediju i fizikalnu medicinu, Klinike za dječje bolesti Zagreb

Izv.prof.dr.sc. Radenka Kuzmanić Šamija, prim.dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist neu-ropedijatrije, Zavod za dječju neurologiju

DEMIJELINIZACIJSKE BOLESTI U DJEČJOJ DOBI

Simpozij trajnog usavršavanja liječnika prve kategorije s međunarodnim sudjelovanjem

i dječju psihijatriju Klinike za Pedijatriju KBC-a Rijeka, Fakultet zdravstvenih studija Sveučilišta u Rijeci

Lana Lončar, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, Odjel dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb, doktorandica Medicinskog fakulteta u Zagrebu

Eugenija Marušić, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, voditeljica Odjela za dječju neurologiju Klinike za pedijatriju, KBC Split

Dr.sc. Nataša Nenadić Baranašić, prim. dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, Zavod za dječju neurologiju Klinike za pedijatriju, KBC Zagreb, MEF Zagreb

Sanja Pejić-Roško, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalist pedijatrijske neurologije, Odjel dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb, doktorandica Medicinskog fakulteta u Osijeku

Andrijana Pilon Far, dr.med.

specijalist pedijatrije, subspecijalizant pedijatrijske neurologije, Odjel dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb

Prof.dr.sc. Igor Prpić, dr.med.

specijalist pedijatrije sa užim specijalizacijama iz neuropedijatarije i neonatologije, pročelnik Zavoda za dječju neurologiju i dječju psihijatriju Klinike za Pedijatriju KBC-a Rijeka i voditelj „Referentnog centra za epilepsije i konvulzivne bolesti razvojne dobi“ Ministarstva zdravstva RH

Prof.dr.sc. Tea Schnurrer Luke Urbanić, dr.med.

specijalist fizikalne medicine i rehabilitacije, subspecijalist reumatologije, Zavod za fizikalnu medicinu i rehabilitaciju, KBC Rijeka, Pročelnica Katedre za neurorehabilitaciju, Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci

Jadranka Sekelj Fureš, dr.med.

subspecijalist pedijatrijske neurologije, voditeljica Odjela dječje neurologije Klinike za dječje bolesti Zagreb, doktorandica Medicinskog fakulteta u Osijeku

Anamarija Soldo Koruga, dr.med.

specijalist neurologije, Klinika za neurologiju KBC Osijek, asistent na Medicinskom fakultetu J. J. Strossmayera u Osijeku

Prim dr.sc. Neda Striber, dr.med.

specijalist oftalmologije, uži specijalist dječje oftalmologije i strabologije, voditelj Odjela za kirurgiju glave i vrata, pomoćnica ravnatelja za kvalitetu zdravstvene zaštite, Klinika za dječje bolesti Zagreb

Dr.sc. Lorna Stemberger Marić, dr.med.

specijalist pedijatrijske infektologije, Zavod za infektivne bolesti djece, Klinika za infektivne bolesti „dr.Fran Mihaljević“, asistent na Katedri za infektologiju, Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Dr.sc. Ana Tripalo Batoš, dr.med.

specijalist radiologije, subspecijalist dječje neuroradiologije, Klinika za dječje bolesti Zagreb, Kliačeva 16, Pročelnica Zavoda za dječju radiologiju

Program

Petak, 03.ožujka 2023.g.

08.30 - 09.00 prijava polaznika

09.00 - 09.10 otvaranje Simpozija, pozdravna riječ voditelja

‘Mala škola demijelinizacijskih bolesti’ (od 09.10 do 10.00)

09.10 - 09.20 **Lana Lončar, dr.med.**, Dijagnostički kriteriji DB

09.20 - 09.30 **Andrijana Pilon Far, dr.med.**, Biomarkeri u dijagnostici DB

09.30 - 09.40 **Sanja Pejić Roško, dr.med.**, EDSS

09.40 - 09.50 **Ivana Đaković, dr.med.**, Terapijske mogućnosti DB

10.00 - 10.20 **Prof.dr.sc. Vlasta Đuranović, prim.dr.med.**

Kognitivni poremećaji u djece s MS

10.20 - 10.40 **Prof.dr.sc. Fran Borovečki, dr.med.**

Neurokognitivni testovi u praćenju mlađih bolesnika s MS

Rasprrava 10 min

BIOMARIN Simpozij - 11.00 do 11.20 (20 min)

Prof.dr.sc. Igor Prpić, dr.med.

Promjene bijele tvari na magnetskoj rezonanciji mozga u djece kao slučajan nalaz - klinički značaj i pristup

11.20 - 11.30 **Ivana Kolić, dr.med.**

Prikaz bolesnika - naša iskustva

11.30 - 11.50 **Prof.dr.sc. Radenka Kuzmanić Šamija, prim.dr.med.**

ADEM

11.50 - 12.00 **Pauza za kavu**

BIOGEN Simpozij - 12.00 do 12.45 (45 min)

Jadranka Sekelj Fureš, dr.med.

Dr.sc. Neli Bizjak, dr.med.

Prof.dr.sc. Mario Habek, dr.med.

Liječenje multiple skleroze u djece: dosadašnja iskustva i pogled u budućnost”

12.45 - 13.05 **Dunja Čokolić Petrović, dr.med.**

Pedijatrijski MOGAD – naša iskustva i dileme

DEMIJELINIZACIJSKE BOLESTI U DJEČJOJ DOBI

Simpozij trajnog usavršavanja liječnika prve kategorije s međunarodnim sudjelovanjem

13.05 - 13.20	Dr.sc. Nataša Nenadić Baranašić, dr.med. Atipična prezentacija MS u djece
13.20 - 13.40	Dr.sc. Lorna Stemberger Marić, dr.med. Kliničke značajke i dugoročni ishod liječenja bolesnika dječje dobi s akutnim diseminiranim encefalomjelitismom.
13.40 - 13.55	Eugenija Marušić, dr.med. Rasmussen encefalitis u diferencijalnoj dijagnozi MS
13.55 - 14.10	Prim.dr.sc. Neda Striber, dr.med. Optički neuritis – značaj oftalmološke obrade
14.10 - 14.25	Prof.dr.sc. Mirjana Bjeloš, prim.dr.med. Diferencijalna dijagnoza demijelinizacijskih bolesti u djece sa stajališta oftalmologa
14.25 - 14.50	Dr.sc. Ana Batoš Tripalo, dr.med. Tonći Grmoja, dr.med. Neuroslikovne pretrage u demijelinizacijskim bolestima dječje dobi
14.50 - 15.30	Pauza za ručak
15.30 - 15.50	Prof.dr.sc. Vanja Bašić Kes, prim.dr.med. MS u trudnoći
15.50 - 16.10	Dr.sc. Tereza Gabelić, dr. med. Terapijske opcije u MS
16.10 - 16.30	Anamarija Soldo Koruga, dr.med. Dva monologa ne čine dijalog
16.30 - 16.50	Nikolina Kristić Cvitanović, dr.med. Fizioterapijske mogućnosti u djece s multiplom sklerozom
16.50 - 17.10	Prof.dr.sc. Tea Schnurrer Luke Vrbanić, dr.med. Kako kreirati individualni rehabilitacijski program kod demijelinizacijskih bolesti u djece i adolescenata
Rasprrava 15 min	
17.30 - 18.00	Izv.prof.dr.sc. Vlasta Đuranović, Prof.dr.sc. Tea Schnurrer Luke Vrbanić i Jadranka Sekelj Fureš, dr. med. Završetak Simpozija i podjela potvrda

Sponzori

BIO⁺MARIN[®]

Budite korak ispred – otkrijte rano CLN2

Neuronska ceroidna lipofuscinoza tipa 2 (CLN2) je pedijatrijski neurodegenerativni poremećaj s brzom progresijom koji je moguće liječiti, a očituje se kroz epileptičke napadove i zaostajanje u razvoju govora kao tipične rane znakove i simptome.¹

Ubrzajte ranu dijagnozu tako da prepoznate tipične rane znakove i simptome CLN2.

Dvije godine je predugo: rana dijagnoza je ključna

- Novonastali, neprovocirani napadi²:**
- Počinju između 2 i 4. godine života
 - Najčešće generalizirani toničko-klonički, miktonički ili atonički napadi
 - Djece često dobiju pogrešne dijagnoze epilepsije bez dažnje obrade za CLN2³

- Rano zaostajanje u razvoju govora⁴:**
- Zaostajanje u razvoju govora jedan je od najranjih simptoma
 - 83% djece s CLN2 ima rano zaostajanje u razvoju govora⁵

- Poremećaji koordinacije⁶:**
- Ataksija
 - Epileptički i neepileptički mioklonus
 - Distonija
 - Spastičnost

- Zaostajanje u razvoju⁷:**
- Kraćenje u postavljanju ključnih točaka u procjenju razvoja

NE ČEKAJTE gubitak vida da biste postavili dijagnozu CLN2

- Napravilnosti u EEG-u⁸:**
- Fotoparoksimski odgovor (PPR) na niskofrekvenčiju (1–3 Hz) intermitentnu svjetlosnu stimulaciju (IPS)
 - Niskofrekvenčni (1–3 Hz) IPS u mnogim slučajevima izaziva pojavu okcipitalnih uljaka visoke amplitude

- Napravilnosti u MRI-u⁹:**
- Cerebelarna atrofija i periventrikularni hiperintenziteti bijele travi

TESTIRAJTE bolesnika na CLN2 čim vidite BILO KOJI od ovih nespecifičnih ranih znakova

Ne čekajte – ISKLJUČITE ILI POTVRDITE CLN2 enzimskim ili molekularnim testiranjem

Laboratorijska je dijagnoza CLN2 jednostavna²

Zlatni standard za dijagnozu je dokaz nedostatka aktivnosti enzima TPP1 i opažanje patogenih mutacija u svakom alelu gena CLN2/TPP1 (u trans formi).²

Enzimski test za procjenu aktivnosti enzima TPP1, poput testa iz suhe kopri krvi (DBS), ima dijagnostičku vrijednost kada je u skladu s kliničkim znakovima CLN2 ili ako je potvrđen molekularnom analizom.²

Molekularno testiranje gena CLN2/TPP1 uključeno je u brojne komercijalno dostupne genске panele temeljene na simptomima (npr. epilepsiji) i panelima bolesti (npr. NCL, LSD).³

Dijagnostički postupnik CLN2²

KLINIČKA MANIFESTACIJA:

Novonastali, neprovocirani napadnici kojima prethodi rano zaostajanje u razvoju govora
Marije često: ataksija i/ili zaostajanje/zastoj u razvoju

MANIFESTACIJA EPILEPSIJE:

EEG s niskofrekvenčnim IPS-om (1–2 Hz)

(odsutnost nalaza na EEG-u ne smije sprječiti daljnje testiranje na epileptičke sindrome, CLN2 ili druge NCL-ove)

SUMNJA NA
GENSKU
OSNOVU
EPILEPSIJE*

Genski panel na temelju bolesti ili simptoma (npr. genski panel za epilepsiju)

SUMNJA NA
CLN2*

Test aktivnosti
enzima TPP1¹
Molekularni
test gena
CLN2/TPP1

SUMNJA NA
NCL¹

Genski panel
za neuronsku
ceroidnu
lipofuscinozu
(NCL)
Probirni testovi
za aktivnost enzima
TPP1/PPT1¹

DIJAGNOSTIČKI TEST ZA CLN2
Nedostatak aktivnosti enzima TPP1 u leukocitima¹
Patogene varijante/mutacije u svakom
alelu gena CLN2/TPP1¹

POTVRĐENA DIJAGNOZA CLN2

*Preuzeto od Fietz et al. 2016.

¹Mogu biti potrebne dodatne kliničke procjene, kao što su MR mriagi, OCT/VEF/ERG/FA i EM biopsija.¹ Aktivnost enzima TPP1 može se mijenjati u vremenu uzorka kao što su suhe kopri krvi ili sline. Uz TPP1 korisno je ispitati i aktivnost enzima PPT1 (bolest CLN1). ²Testiranje aktivnosti enzima TPP1 u drugim vremenu uzorka također može imati dijagnostičku vrijednost. ³Uključuje sekvenciranje pojedinačnih gena, genске panele ili sekvenciranje cijelih eksona/genoma.

Za dijagnozu CLN2 treba koristiti enzimske i/ili molekularne testove²

Više o CLN2 saznajte na www.CLN2connection.eu

EEG, elektrencefalogram; EM, elektronsko mikroskopije; ERG, elektroretinogram; FA, fluorescencija angiografija; IPS, intermitentna svijetlosna stimulacija (intermittent photo stimulation); LSD, lezomski poremećaj mukopoljsakarida (lysosomal storage disorders); MR, magnetska rezonancija; NCL, neuronška ceroidna lipofuscinoz; OCT, okulno koherencna tomografija (ocular coherence tomography); PPT1, palmitol-glycosin transferaza; VEP, video-elektronički potencijali.

Literatura: 1. Williams RS, et al. Pediatr Neurol. 2017;69:102–112. 2. Fietz M et al. Mol Genet Metab. 2016;119:160–167. 3. Nickel M et al. Cancer Child Adolesc Health. 2018;2(8):582–590. 4. Specchio N, et al. Epilepsia. 2017;58(8):1380–1388.

BIOMARIN®

©2020 BioMarin International Ltd. Sva prava pridržana.
EU/CIN2/1001 Studeni 2020.

www.CLN2connection.eu

SAMO ZA ZDRAVSTVENE RADNIKE

Tecfidera (dimetilfumarat)
je oralna terapija
indicirana za liječenje odraslih
i pedijatrijskih bolesnika u dobi od
13 i više godina s RRMS.¹

RRMS: relapsno-remitirajuća multiplna skleroza.

Biogen Pharma d.o.o., Savska cesta 32, 10000 Zagreb, Hrvatska. tel: 01 775 73 22, www.biogen.hr
SAMO ZA ZDRAVSTVENE RADNIKE.

Prije propisivanja lijeka TECFIDERА te za više informacija molimo pročitajte zadnje odobreni sažetak opisa svojstava lijeka i uputu o lijeku koje možete dobiti u poduzeću Biogen Pharma d.o.o. i na internetskoj stranici Europske agencije za lijekove: www.ema.europa.eu.
Datum pripreme: veljača 2023., Biogen-201110

SKRAĆENI SAŽETAK OPISA SVOJSTAVA LIJEKA TECFIDERA

Naziv lijeka: Tecfidera 120 mg i 240 mg tvrdne želučanootporne kapsule Dječatna tvar: dimetilfumarat Terapijske indikacije: Tecfidera je indicirana za liječenje odraslih i pedijatrickih bolesnika u dobi od 13 i više godina s relapsno-remitirajućom multiplom sklerozom (RRMS). Doziranje i način primjene: Doziranje: Početna doza je 120 mg dvaput na dan. Nakon 7 dana, dozu je potrebno povisiti na preporučenu dozu održavanja od 240 mg dvaput na dan. Ne smije se uzeti dvostruka doza, kako bi se nadoknadiла zaboravljena doza. Bolesnik smije uzeti propoštenu dozu samo ako je između doza proteklo 4 sata. U suprotnom, bolesnik treba pričekati vrijeme kada prema rasporedu uzima sljedeću dozu. Privremeno smanjenje doze na 120 mg dvaput na dan može smanjiti pojavu navale crvenila i nuspojava probavnog sustava. Unutar mjesec dana mora se nastaviti s preporučenom dozom održavanja od 240 mg dvaput na dan. Tecfidera treba uzimati s hranom. Doziranje je jednako u odraslim i pedijatrickim bolesnika u dobi od 13 i više godina. Za djecu u dobi između 10 i 12 godina dostupni su ograničeni podaci. Sigurnost i djelotvornost Tecfidera u djece mlade od 10 godina nišu još ustanovljene. Način primjene: peroralno. Kapsule se moraju prougati cjele. Kapsulu ili njezin sadržaj ne smije se zdrobiti, razdijeliti, otopiti, sisati ili žvakati, jer acidorezistentna ovinjlica mikrotableta sprječava iritirajući učinak na crijeva. Kontraindikacije: Preosjetljivost na dječatu tvar ili neku od pomoćnih tvari; suspektni ili potvrđeni progredišna multifokalna leukoencefalopatija (PML). **Posebna upozorenja i mjere opreza pri uporabi:** Krvni/laboratorijski testovi: Preporučene su procjene bubrežne funkcije prije početka liječenja, nakon 3 i 6 mjeseci liječenja, zatim svakih 6 do 12 mjeseci te kako je klinički indicirano. Liječenje dimetilfumaratom može za poslijedicu imati otećenje jetre izazvano lijekom, uključujući porast jetrenih enzima (23 puta iznad gornje granice normale, GGN) i porast razina ukupnog bilirubina (≥2 GGN). Nestanak nuspojava opažen je nakon prekida liječenja. Prije započinjanja liječenja te tijekom liječenja preporučuju se procjene aminotransferaza u serumu (npr. ALT, AST i razine ukupnog bilirubina), tako je klinički indicirano. Bolesnici liječeni Tecfiderom mogu razviti limfopeniju. Dimetilfumarat nije ispitivan u bolesnika s već postoećim niskim brojem limfocita pa je potreban oprez u liječenju takvih bolesnika. Prije početka liječenja Tecfiderom treba napraviti kompletan krvnu sliku, uključujući limfocite. Liječenje Tecfiderom ne smije se počiniti u bolesnika s teškom limfopenijom (broj limfocita <0,5x10⁹/l). Nakon početka liječenja, kompletan krvnu sliku, uključujući limfocite, treba napraviti svaki 3 mjeseca. Zbog povećanog rizika od PML-a, u bolesnika s dugotrajnom teškom limfopenijom (broj limfocita <0,5x10⁹/l dulje od 6 mjeseci) treba razmotriti prekid primjene Tecfidere; kod trajno umjereno smanjenja apsolutnog broja limfocita (>0,5x10⁹/l dulje od 6 mjeseci) treba ponovno procjeniti omjer koristi i rizika liječenja, dok je u bolesnika s brojem limfocita nižim od donje granice normalnih vrijednosti lokalnog laboratorija potrebo redovno pratiti apsolutni broj limfocita. Snimanje magnetskog rezonancijom (MRI): Prije početka liječenja Tecfiderom, treba biti na raspolaganju početni MR nalaz (napravljen obično unutar 3 mjeseca), kao referentni nalaz. U slučaju kliničke sumnje na PML, treba odmah provesti snimanje MR-om u dijagnostičke svrhe. Progresivna multifokalna leukoencefalopatija: PML je opotušiška infekcija uzrokovana virusom John-Cunningham (JCV), koja može imati smrtni ishod ili imati za posljedicu tešku onesposobljenost. PML se može pojaviti kod primjene dimetilfumarata i drugih lijekova koji sadrže fumarate, u prisutnosti limfopenije, pri čemu dugotrajna umjerenja do teške limfopenije povećava rizik od PML-a uz Tecfideru. Rizik dodatno povećava trajanje liječenja Tecfiderom (1-5 godina), značajno smanjenje broja T stanica (CD4+ i osobito CD8+), kao i prethodna primjena imunosupresivnih ili imunomodulirajućih terapija. Kod prvog znaka ili simptoma koji ukazuju na PML primjenu Tecfidera treba prekinuti te provesti odgovarajuće dijagnostičke procjene, uključujući utvrđivanje prisutnosti DNA-a JCV-a u cerebrospinalnoj tekućini PCR metodom. Simptomi PML-a mogu biti slični onima kod relapsa MS-a. Tipični simptomi povezani s PML-om su raznovrsni, razvijaju se danima do tjednima, a uključuju unilateralna progresivna slabosti ili nespretnost, udova, smetnje vida i promjene u razmišljanju, pamćenju i orijentaciji, što dovodi do smetenosti i promjene osobnosti. Uječnici i/ili partneri/njegovatelji bolesnika moraju обратiti pozornost na simptome koji upisuju na PML, kojih sam bolesnik nije svjestan. PML se može pojaviti samo u prisutnosti infekcije JCV-om. Treba napomenuti da negativni test na anti-JCV antitijela (uz normalan broj limfocita) ne isključuje mogućnost naknadne infekcije JCV-om. Prethodne imunosupresivne ili imunomodulirajuće terapije: Nema provedenih ispitivanja ocjene djelotvornosti i sigurnosti Tecfidera prilikom prelaska bolesnika s druge terapije koja modificira tijek bolesti na Tecfideru. Prethodna imunosupresivna terapija (npr. natalizumab) može pridonijeti razvoju PML-a u bolesnika liječenih dimetilfumaratom. Kad prelaska bolesnika s druge terapije koja modificira tijek bolesti na Tecfideru, treba uzeti u obzir polijevak i način djelovanja druge terapije kako bi se izbjegao aditivni imunoski učinak uz istodobno smanjenje rizika od reaktivacije MS-a. Teško otećenje bubrega i jetre: Tecfidera nije ispitivana u bolesnika s teškim otećenjem bubrega ili jetre pa je potreban oprez pri liječenju takvih bolesnika. Širok aktivitet bolesti probavnog sustava: Tecfidera nije ispitivana u bolesnika s teškom aktivnom bolesti probavnog sustava pa je potreban oprez pri liječenju takvih bolesnika. Navala crvenila: U kliničkim ispitivanjima kod 34% bolesnika liječenih Tecfiderom pojavila se navala crvenila, koja je u većine bolesnika bila blaga ili umjerena. Podaci iz ispitivanja sa zdravim dobrovoljcima ukazuju na to da je navala crvenila povezana s dimetilfumaratom najvjerojatnije posredovana prostaglandinima. Kratka kura liječenja dozom od 75 mg acetilsalicilatne kiseline bez želučanootporne ovinjlice može imati povoljan učinak kod bolesnika s nepodnošljivim navalama crvenila. Anafilaktičke reakcije: Nakon stavljanja lijeka u promet prijavljeni su slučajevi anafilaksije/anafilaktoidne reakcije nakon primjene Tecfidera. Simptomi mogu uključivati dispepsi, hipoksiju, hipotenziju, angoeidem, osip ili urticariju. Te reakcije uglavnom nastaju nakon prve doze, ali se također mogu pojaviti u bilo kojem trenutku tijekom liječenja te biti ozbiljne i opasne po život. Bolesnicima treba savjetovati da preknu uzmati Tecfideri i poštare hitnu medicinsku pomoć ako osjeće znakove ili simptome anafilaksije. Ne smije se ponovno započeti s liječenjem. Infekcije: U placebokontroliranim ispitivanjima 3% incidencija infekcija (60% naspram 58%) i ozbiljnih infekcija (2% naspram 2%) bila je slična kod bolesnika koji su uzimali Tecfideri i onih koji su dobivali placebo. Međutim, zbog imunomodulatornih svojstava Tecfidera, ako bolesnik razvije ozbiljnu infekciju potrebno je razmotriti privremeni prekid liječenja Tecfiderom i ponovno procjeniti omjer koristi i rizika prije ponovnog uvođenja terapije. Bolesnicima koji uzimaju Tecfideru treba savjetovati da simptome infekcije prije liječenja. Bolesnici s ozbiljnim infekcijama ne smiju započeti liječenje Tecfiderom sve dok infekcija ne буде izbjegćena. Nije bilo povećane incidenčne ozbiljne infekcije opaženih kod bolesnika s brojem limfocita <0,8x10⁹/l ili <0,5x10⁹/l. Ako se terapija nastavlja u prisutnosti umjerenje do teške produljene limfopenije, ne može se isključiti rizik od opotušiške infekcije, uključujući PML. Herpes zoster infekcije: Tijekom primjene Tecfidera pojavili su se slučajevi herpes zoster. Vecina slučajeva nije bila ozbiljne prirode, ali prijavljeni su i ozbiljni slučajevi, uključujući diseminirani oblik herpes zoster, očni herpes zoster, usni herpes zoster, herpes zoster infekciju neurološkog sustava, meningoencefalitis uzrokovani herpes zosterom te meningomeningoileitis uzrokovani herpes zosterom. Ovi se događaji mogu pojaviti u bilo kojem trenutku tijekom liječenja. Bolesnici koji uzimaju Tecfideru potrebno je pratiti na pojavu znakova i simptoma herpes zoster, osobito ako je istodobno prisutna i limfocitopenija. U slučaju pojava herpes zoster, potrebno je primijeniti odgovarajuće liječenje. U bolesnika s ozbiljnim herpes zoster infekcijama potrebno je razmotriti prekid liječenja Tecfiderom dok se infekcija ne razriješi. Početak liječenja: Liječenje Tecfiderom treba započeti postupno kako bi se smanjila učestalost navale crvenila i gastrointestinalnih nuspojava. Fanconijev sindrom: Prijavljeni su slučajevi Fanconijeva sindroma povezani s primjenom lijeka koji sadrži dimetilfumarat u kombinaciji s drugim esterima fumaratne kiseline. Rano dijagnosticiranje Fanconijeva sindroma i prekid liječenja dimetilfumaratom važni su za sprječavanje nastanka otećenja bubrega i osteomalacije, jer je ovaj sindrom obično reverzibilan. Njegovi najvažniji znakovi su: proteinurija, glikozurija (uz normalne razine šećera u krvi), hiperaminocidurija i fosfaturija (moguće prisutna istodobno s hipofosfatemijom). Progresija može uključivati simptome kao što su poluri, polidipsija i slabost, proksimalnih mišića. U rijetkim slučajevima može se pojaviti hipofosfatemična osteomalacija s nelokaliziranim koštanim bolovima, povisjenom razinom alkalne fosfataze u serumu i stres frakturnama. Važno je imati na umu da se Fanconijev sindrom može pojaviti i bez povisjenih razina kreatinina ili smanjene brzine glomerularne filtracije. U slučaju pojava nejasnih simptoma, potrebno je uzeti u obzir Fanconijev sindrom te provesti odgovarajuće pretrage. Pedijatricka populacija: Sigurnosni profili u pedijatrickim bolesnicima kvalitativno je sličan onome u odraslim, stoga se upozorenja i mjere opreza također odnose i na pedijatricke bolesnike, za kvantitativne razlike u sigurnosnim profilima vidjeti dio 4.8 SmPC-a. Dugoročna sigurnost primjene Tecfidera u populaciji pedijatrickih bolesnika nije još ustanovljena. Nuspojave: Vrlo često: navala crvenila, proljev, mučnina, bol u gornjem dijelu abdomena, bol u abdomenu, ketoni u urinu; Često: gastroenteritis, limfocitopenija, leukopenija, osjećaj žarenja, navala vrucine, povraćanje, dispresija, gastritis, poremećaji probavnog sustava, porast AST, porast ALT, pruritus, osip, eritem, alopecija, proteinurija, osjećaj vrucine, prisutnost albumina u urinu, snižen broj leukocita. Prije propisivanja lijeka molino provjerite zadnji odobreni sažetak opisa svojstava lijeka i uputu o lijeku. Način izdavanja: Lijek se izdaje na ograničeni recept. **Nositelj odobrenja:** Biogen Netherlands BV, Prins Mauritslaan 13, 1171 LP Badhoevedorp, Nizozemska. **Brojevi odobrenja:** EU/1/13/837/001-003. Datum revizije teksta: svibanj, 2022.

Za više informacija molimo kontaktirajte:

Izv.Prof.dr.sc. Vlasta Đuranović, prim.dr.med.
091/4600-138; vlasta.duranovic2@gmail.com

Silvija Philipps Reichherzer, prof. psihologije
091/6677643; sreichherzer@gmail.com

**Zadnji rok za prijavu 1.3.2023.
preko web stranice Akademije za razvojnu rehabilitaciju.**

PRIJAVI SE

www.akademija-rr.hr